

**Tekst openingstoespraak kunstexpositie Ulmer, Roeffel en Bruinsma
door de Brielse wethouder W.A.J. Borgonjen**

10 sept. 2011

Beste mensen,

Allereerst een hartelijk welkom hier in de Stadsgalerie in Brielle. Veel exposities zijn hier gehouden maar het bijzondere nu is dat dit nu de laatste expositie is. De Stadsgalerie wordt in de nabije toekomst bij het museum getrokken dat op die manier nog meer in het teken van de 80-jarige oorlog komt te staan en in het bijzonder 1 april. Het exposeren van beeldende kunst blijft gelukkig mogelijk in Brielle. De Sjoel -een voormalige synagoge aan de Turfkade- is bereid gevonden ons hiervoor onderdak te verlenen.

Dit bijzondere expositiemoment vraagt ook om bijzondere kunstenaars. Wij zijn blij dat drie leden van de Artgroup MAASKUNST; Alain Ulmer, Marjolein Roeffel en Judina Bruinsma bereid zijn in Brielle te exposeren. Drie verschillende uitingsvormen van beeldende kunst:; fotografie, schilderen en keramiek.

- Ik begin met de fotografie van Alain Ulmer. Misschien is fotografie tegenwoordig wel de meest uitdagende vorm van kunst. Fotograferen is immers direct bereikbaar voor iedereen. Via je mobiel, je pocketcamera heb je altijd je toestel bij de hand en kun je ieder moment van de dag een plaatje schieten en dat gebeurt ook. Duizenden, tienduizenden en misschien wel miljoenen foto's per dag. Kies je fotografie als kunstvorm dan moet je dus onderscheidend zijn en dat is Alain. Hij heeft al diverse exposities op zijn naam staan onder andere voor de Europese commissie en ook prijzen zoals van de gemeente Rotterdam in de wacht gesleept.*

Centraal in het werk van Alain staat compositie, lichtinval, vlakverdeling en vorm. Ook sfeer is een kenmerkend element en volgt naar mijn idee uit de keuze voor de compositie, lichtinval en kleur. Dit alles is goed terug te zien in de foto's bijvoorbeeld een groep koeien achter elkaar zitten alsof het lijkt dat ze in vergadering zijn, vijf balen stro in een pas gemaaid landschap die lijken elkaar te achtervolgen. Foto's ook met liefde en compassie gemaakt zoals van oudere mensen, kwetsbaar maar tegelijkertijd ook sterk in hun ouderdom.

De uitgesproken sfeer vind ik het meest tot uiting komen in de foto's die gemaakt zijn in de Jardin de la Fontaine in Nimes. Het lijkt alsof het landschap zijn eigen lijnenspel speelt en daarin de mens welwillend tolereert als tijdelijke aanvulling. De foto's krijgen daardoor iets tijdloos, het landschap als vaste waarde met de mens als kortstondige passant. Kleine parels van rust en harmonie in een hectische soms harde wereld.

- Van de sfeervolle wat ingetogen landschapsfoto's van Alain naar de bloemenpracht van Marjolein Roeffel lijkt een grote stap. Op haar website worden de werken omschreven als levendig en opgewekt. Zelf zegt ze dat de werken zijn bedoeld voor mensen die kleur durven te bekennen en niet bang zijn voor eye-catchers. Ook Marjolein heeft haar sporen verdiend met een veelheid aan exposities in binnen maar ook buitenland. Ze afficheert zich als Rotterdams*

maar ik begreep dat ze van oorsprong hier van Voorne komt. Ondanks de oegenschijnlijke verschillen met de foto's van Alain zijn er wel degelijk ook overeenkomsten. Bijvoorbeeld de centrale plaats die kleur inneemt maar ook de compositie. Wie goed kijkt zal opvallen dat ze bloemen nooit in het midden -van vooraf gezien- schildert maar altijd vanuit een net wat ander perspectief in verschillende combinaties. Daardoor komen de kleurencombinaties nog beter naar voren en krijgen de schilderijen een soms overrompelend karakter. Een overrompelend karakter overigens altijd wel met oog voor detail want we zien de bloemen altijd van dichtbij.

Dit resulteert erin dat de op zich kwetsbare bloemen opeens een krachtige uitstraling krijgen waarmee we overigens ook weer een overeenkomst met Alain zien die de oudere kwetsbare medemens in zijn of haar kracht fotografeert. Wie overigens na het zien van de schilderijen kleur wil bekennen kan bij Marjolein ook terecht voor tassen en sjaals met het bloemmotief.

- *De expositie wordt compleet gemaakt door Judina Bruinsma. Judina was al op jonge leeftijd gefascineerd door kei. Volgens haar een materiaal met eindeloze mogelijkheden. Ze begon al jong met cursussen pottenbakken en zette het boetseren voort op de kunstacademie en een speciale opleiding tot pottenbakster. Ook zij heeft haar sporen verdiend via een groot aantal exposities, in totaal overigens 31 zoals uit haar website blijkt waarvan in ieder geval al één keer eerder met Marjolein.*

De verscheidenheid aan mogelijkheden die klei biedt is goed terug te zien in haar werk zoals ook op haar website te zien. Vazen en schalen met een enigszins robuuste vorm maar ook hier weer met opvallende kleuren. De combinatie van kleur en vorm blijft ook hier hangen en nodigen uit tot het nader bekijken van het werk. Daarentegen ook wat meer gevoelige beelden zoals een zwangere -en naar mijn idee zeker- de zittende vrouw. Vrolijke beeldjes ook zoals een groep schapen die je vrolijk aankijkt. Een zeepbakje met verfijnd motief; Alles is inderdaad mogelijk met klei en Judina laat dat ook goed zien.

Ik zou zeggen laten we niet langer wachten maar onszelf overtuigen door de werken zelf te gaan bekijken. Ik verklaar de expositie voor geopend.

Wilbert Borgonjen